

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2293/92

af 31. juli 1992

om gennemførelsesbestemmelser til artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 for så vidt angår jordudtagning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92
af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for
producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Ydelsen af den godtgørelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92, er betinget af, at den pågældende producent forpligter sig til at udtage en del af arealet på sin bedrift af produktionen; der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser herfor;

for at sikre, at jordudtagningen bidrager til en bedre markedslikevægt, bør der fastsættes gennemførelsesbestemmelser, der kan gøre udtagningen tilstrækkelig effektiv og opretholde sammenhængen med hele den ordning, der er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 1765/92; uden at andre arealer end de i artikel 9 i nævnte forordning udelukkes definitivt, bør det fastsættes, at de arealer, der tages i betragtning i forbindelse med jordudtagningen, svarer til dem, der er blevet taget i betragtning ved beregningen af det regionale basisareal; endvidere kan det bidrage til ordningens effektivitet, at der udtages jordlodder, der hver især har en mindstestørrelse, og at udtagningen dækker en periode, der svarer til vækstperioden for de markafgrøder, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1765/92; ligeledes bør der fastsættes bestemmelser om de udtagne arealers vedligeholdelse og anvendelse og om omdrift;

for at ordningen kan blive effektiv, er det desuden nødvendigt, at der ikke er fare for, at den omgås; med forbehold af særlige situationer, som det er medlemsstaternes opgave at vurdere enkeltvis, kan en sådan fare undgås ved, at den enkeltes jordudtagning begrænses til de arealer, som vedkommende dyrkede i de to forudgående år;

ligeledes bør det fastsættes, at der ved jordudtagningen skal tages hensyn til miljøet; i den forbindelse er det medlemsstaternes opgave at fastsætte passende bestemmelser og sanktioner;

der bør afgives en erklæring om de udtagne arealer; for at der kan udtages hele parceller og tages hensyn til en vis fejlmargen i erklæringerne, bør der gælde en tolerance; denne tolerance bør fastsættes, idet det samtidig skal undgås, at den får negative følger for Fællesskabets budget, for så vidt angår det maksimumsareal, der kan ydes udligningsgodtgørelse for;

de i nærværende forordning fastsatte gennemførelsesbestemmelser berører ikke senere foranstaltninger, der træffes i medfør af artikel 7, stk. 1, andet afsnit, tredje og fjerde punktum, i forordning (EØF) nr. 1765/92;

Den Fælles Forvaltningskomité for Korn, Fedtstoffer og Tørret Foder har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 1765/92 for så vidt angår den jordudtagning, der er baseret på omdrift.

Artikel 2

1. Ved jordudtagning forstås, at et areal, der i det foregående år er blevet dyrket med henblik på høst, tages ud af produktion, jf. dog artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92. Arealer, der i det foregående år blev taget ud af produktion i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1703/91⁽²⁾ og (EØF) nr. 2328/91⁽³⁾, ligestilles med faktisk dyrkede arealer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

AFSNIT I

Betingelser vedrørende udtagne arealer*Artikel 3*

1. Landbrugsarealer, der udtages af produktion i henhold til denne forordning, skal udgøres af jordlodder, der hver især er på mindst 0,3 ha og har en bredde på mindst 20 m. Jordlodder, som er mindre, kan kun tages i betragtning, hvis de omfatter hele parceller med varige afgrænsninger, såsom mure, hegn og vandløb.

2. De undtagne arealer skal vedligeholdes på en sådan måde, at der opretholdes gode agronomiske forhold. De må ikke anvendes til nogen form for landbrugsproduktion, bortset fra den i artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte, eller gøres til genstand for indtægtsgivende udnyttelse, der er uforenelig med dyrkning af markafgrøder.

3. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger, så der under hensyntagen til de udtagne arealers særlige beskaffenhed sikres beskyttelse af miljøet. Sådanne foranstaltninger kan også gælde plantedækket. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner, som er afpasset efter, hvor alvorlige følger en misligholdelse af disse foranstaltninger har for miljøet. Sanktionerne kan navnlig bestå i en nedsættelse, og efter omstændighederne, i bortfald af fordelene ved den i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte ordning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de træffer i henhold til nærværende bestemmelse.

4. For at kunne tages i betragtning under den i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte ordning skal de udtagne arealer:

- i de to år forud for ansøgningen have været dyrket af ansøgeren, undtagen i særligt tilfælde, der behørigt begrundes ud fra objektive kriterier, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som kan stå i forbindelse med driftsformen, nyetablering eller bedriftsudvidelse ved arv
- forblive ude af produktion i en periode på mindst syv måneder, der afhænger af medlemsstatens valg, men tidligst begynder den 15. december og senest slutter den 15. august.

5. En parcel, der tages ud af produktion for at opfylde den forpligtelse, der er fastsat i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1765/92, kan ikke benyttes til dette formål i de fem følgende år.

AFSNIT II

Erklæring og kontrolordning*Artikel 4*

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning skal producenterne til myndighederne indgive en jordudtag-

ningserklæring. I denne erklæring angives det maksimale areal, for hvilket de forskellige godtgørelser til producenter af markafgrøder kan ydes.

2. Hver producent indgiver en enkelt jordudtagningserklæring, eventuelt opdelt på regioner som omhandlet i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1765/92.

En erklæring om jordudtagning i en given region skal modsvares af en ansøgning om godtgørelse for et dyrket areal på et tilsvarende antal hektarer i samme region.

Bestemmelsen i andet afsnit kan fraviges efter objektive kriterier, der fastsættes af medlemsstaten.

3. Fristen for indlevering af erklæring, dens indhold, kontrolforanstaltningerne og de sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af urigtige erklæringer, fastsættes senere.

Artikel 5

1. Hvis den foretagne jordudtagning overstiger den procentsats, der er fastsat i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1765/92, ydes den i samme artikels stk. 5 omhandlede godtgørelse for et til nævnte procentsats svarende areal, forhøjet med 10 % eller højst 1 ha.

Første afsnit har ingen indflydelse på størrelsen af det maksimumsareal, for hvilket der kan ydes godtgørelse til producenter af markafgrøder.

2. Hvis den faktiske jordudtagning er på op til 10 %, men højst 1 ha, mindre end det areal, der svarer til procentsatsen i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1765/92, ydes den i nævnte artikels stk. 5 omhandlede godtgørelse for det faktisk udtagne areal. I så fald beregnes det maksimumsareal, for hvilket der kan ydes godtgørelse til producenter af markafgrøder, på grundlag af det faktisk udtagne areal og i forhold til de forskellige afgrøder.

AFSNIT III

Almindelige bestemmelser*Artikel 6*

Medlemsstaterne meddeler senest den 31. december 1992 Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet i henhold til denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen
